

under almindelige Forhold ikke vilde stille, og jeg kan derfor ogsaa kun paa mit Partis Vegne anbefale, at man nu vedtager dette Lovforslag, som det er kommet til os fra Folketinget.

Steincke: I Folketingsudvalget er den Betragtning blevet gjort gældende, at Posttaksterne slet ikke burde forhøjes, men Dækning søges ad anden Vej, da lave Takster er et kulturelt Gode. Ser man derefter paa den Behandling, Tidsskrifterne har faaet i Forhold til Aviserne, gør man den beklagelige Opdagelse, at de kultursprende Egenskaber aabenbart efter Folketingets Opfattelse alene findes hos Aviserne, medens Tidsskrifterne nærmest maa antages at have en kulturødelæggende Virkning eller i alt Fald ikke særlig kulturskabende Værdi, siden de skal straffes med en saa høj Tillægsporto. Jeg er ikke ganske sikker paa, at en retfærdig Afvejelse af Kulturværdien netop af disse forskellige Aandsprodukter vilde føre til Folketingets Resultat, og det glæder mig derfor, at to af de ærede Ordførere ogsaa har været paa det rene med, at Tidsskrifterne i og for sig burde have et lille trøstende Ord med paa Vejen til Graven. Forholdet er tillige det, at adskillige Tidsskrifter man kan sige netop paa Grund af deres Kulturværdi har vanskeligt ved at eksistere, ved at faa det tilstrækkelige Abonnental og navnlig ved at faa de tilstrækkelige Annoncer, som jo desværre ogsaa er et nødvendigt Tilbehør for saadanne Kulturværdier. Det er ogsaa bekendt, at flere Tidsskrifter efter den forrige ret beskedne Forhøjelse af Porto'en havde betydelige økonomiske Vanskeligheder. Naar dertil kommer Dyrtidens mange Vanskeligheder i de senere Aar, behøver man ikke netop som undertegnede at være Udgiver af et Tidsskrift for at beklage, at det skal være nødvendigt eller rimeligt at tage saa haardt paa disse. Jeg behøver nu ikke at græde, for jeg skal nok lægge det over paa mine Abonnenter, det er nemlig Kommunerne, men saa heldigt er ikke alle stillede, og jeg vil ikke gerne vise min Mangel paa Kultur ved at undlade at give Tidsskrifterne disse venlige Ord med paa Vejen til deres Grav — det bliver det nemlig for mange Tidsskrifters Vedkommende. Jeg maa indrømme ikke som Udgiver af et Tidsskrift men som Lovgiver, at det har været muligt i Betænkningen at finde et Grundlag af rent økonomiske Grunde for en forskellig Behandling af Aviser og Tidsskrifter, nemlig den forskellige Ulejlighed, de gør Postvæsenet, og jeg kan altsaa ogsaa nok indse,

at det vil være haabløst af de anførte Grunde at prøve paa at bryde den almindelige Enighed, der har været ved Gennemførelsen af dette Forslag. Jeg vil altsaa ikke modsætte mig det, vil ikke forsøge at faa det standset paa det Punkt, men jeg synes, som sagt, at naar man har det Syn, jeg har, paa Tidsskrifterne i Forhold til Aviserne, har man Lov til at græde et Par Taarer over, at det skal gaa saa haardt ud over de første.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Hvis det skulde gaa saaledes, som det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) mente at kunne forudsige, at den Stemning, der har været fremme for Lokalportoens fuldstændige Afskaffelse, vil holde sig, skal det ikke strande paa Modstand fra min Side at lade denne Porto bortfalde, idet jeg dog gør opmærksom paa, at Postvæsenets Eneretsbestemmelser i saa Fald maa have en kraftig Udvidelse. Men det Spørgsmaal kommer til at foreligge senere.

At Indvendinger mod Lovforslaget er egentlig kun fremsat den Indvending, som blev fremsat af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Helge Kjeldskov) og nu af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) angaaende Tidsskrifterne. Det forekommer mig ikke at kræve nogen udførlig Paavisning af Postvæsenets Udgift ved Omdeling af Tidsskrifter maa stille sig højere pr. Nummer end for Dagblade, og det forekommer mig heller ikke, at den Forhøjelse, der her er Tale om, kan have nogen nævneværdig Betydning. Saa vidt mig bekendt betales nu ethvert Ugeblad med mindst 20 Øre i Abonnementspris, og det er vistnok endda kun faa af dem, derimod dog nok de største, som betales med 20 Øre, medens ellers Prisen er opadgaaende. Det, der her er Tale om, er 1 Øre til Porto, hvoraf man i Forvejen har udredt 1/2 Øre, det er altsaa en Forhøjelse af 1/2 Øre pr. Nummer paa et Blad, som i Boghandelen koster 20 Øre. Jeg kan ikke tro, at denne Forhøjelse skulde kunne virke dræbende paa Tidsskrifterne, saaledes som det her er antydet. Hvis Tidsskrifterne ikke kan klare sig, tror jeg, at det maa skyldes væsentlig andre Grunde. Men i øvrigt beder jeg det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Helge Kjeldskov) gøre et Forsøg paa at overføre noget af de Betragtninger, han gør gældende for Tidsskrifternes Vedkommende — og som jeg formoder, han accepterer ogsaa for Avisernes Vedkommende, hvor man har erkendt, at de ikke vilde kunne taale en saadan Prist forhøjelse som den, der her